

אין משטר, יש דאגה

שעה שהארץ עקבה אחרי התפתחות ה־פילוג במפ"ם נראה איש אחרות העבודה **יגאל אלון** לבוש מכנסי האקי קצרים ו־משתעשע עם מקל הליכה, יושב בקפה כסית התל־אביב, ליד שולחן אחד עם איש השומר הצעיר שמעון (גבעתי) אבידן. ידי־דים ששאלו אותו מה יהיה הסוף השיב: „אותי לא יורקו משום מפלגה.“ למחרת נז' רק אלון ממפלגת הבריאים, נכנס משך שלו־שה ימים לבית־התולים תל־השומר לשם בדיקת רגלו שנותחה לפני שנים מספר.

כשראה ידיד את **מאיר יערי** נותן נדבה לקבצן בבית־קפה הוא בא בטרוניות אל מחנך ההתישבות העובדת על שהוא תומך בעיסוק לא־יצרני כזה. השיב יערי: „אני רוצה לחסל את הקבצנות על־ידי משטר חלוצי יצרני, אך כל זמן שאין משטר כזה זה לא פותר אותי לדאוג למסכנים האלה.“

איש מפ"ם אחר, לשעבר סגן יו"ר הכנסת וכיום השופט־החוקר של הסוכנות היהודית, **נחום ניר־רפלקס**, הסביר מדוע הזניח הוא את עיסוקו לשעות הפנאי, טיפוח ערובות תות־שדה ובוסנים: „עלי לדאוג למפלגתי, שלא תשובש היא בעשבי בר.“

אחרי עשר שנים תחליט חיב חרות ד־ר **יוהנן ברר** לדאוג סוף סוף לעצמו, עבר לשיכון חדש ברמת־גן, הסכים עם דעת אש־חו שסברה כי היתרון של הדירה החדשה הוא לא בגודלה אלא בעובדה שיש לה אמ־בטיה.

בניו־יורק הוכיח המתאגרף הצעיר **דוד עובד** שוב את כוח שריריו שהציגו כבר פעם לדיילת אל־על ערב יציאתו מישראל (ראה תמונה), ניצח בתחרות האגרוף הרא־שונה בה השתתף, בנוק־אאוט טכני.

כשנזדרזו עתונאי לטלפן לראש עיריית רמת־גן, **אברהם קריניצי**, למחרת חי־פוש מסתורי בדירתו, הסביר קריניצי את טיב החיפוש: „כמה ילדים קטנים נכנסו ל־דירה והפכו לי אותה.“

מכתב הסבר אחר היה זה של **אפרים קישון**, שהזמין את מכריו למסיבה חגיגית בהגיע אוסנעו המפורסם **דוקטור קורט קדמנברנר** ל־25 אלף קילומטר בלי אוברוול.

מספר גדול יותר זקף לזכותו מנהל לשכת הייעוץ הכלכלית של ממשלת ישראל, האורח האמריקאי **אופקר גאס**, שהודיע, כחוק, למושרד המשפטים האמריקאי כי סך התש־לומים השנתיים שקיבל ממשלת ישראל משך 15 החודשים המסתיימים בדצמבר 1953 הגיע ל־240 אלף דולר.

מתאגרף דוד עובד ודיילת אל־על בפנס הראשונה; נוק־אאוט טכני

הרבה על הריאליזם הסוציאליסטי, אל יחפש דוגמה בספר שיריו של מנהיג הזרם הרוח־ני הזה בישראל, למרות העריכה הקפדנית החדשה. השירים נראים מיושנים במקצת, כמו האסכולה הרוסית־הפוסטרוסיסטית שהו־לידה אותם.

מבחר היצירות של אופקר וויידיך (ספרי זהב; 320 עמודים; 2.500 ל"י). מבחר מזור במקצת, כולל ספורים־בלשיים־למחצה יחד עם אגרות ילדים. מספר גדול של מימ־רות והברקות שאפשר ליהנות מהן עוד כיום.

כסדר מילון ללא מלים

● „אוי“, „נו“, „פססס“, „בום“ ועוד 531 צירופי־קולות שהמין האנושי משתמש בהם להבעת מצבים ורגשות שונים, למרות העובדה שאינם מלים, כונסו על ידי ד־ר קלייד קרובאו, מרצה באוניברסיטת קולו־ראדו, למילון מיוחד.

תרגום

מבצע קציצות

רק לעתים רחוקות ניתן לאדם לבצע שרות כה חשוב למען מולדתו לאחר מותו, כפי שוכה בכך אותו אלמוני שגופתו לקחה חלק פעיל, תחת השם הבדוי מייגור ויי־לא אם מארטיין, במבצע קציצות המסתורי.

ערב מלישת צבאות בנות־הברית לאירו־סה הכבושה בידי הגרמנים, החליט המפ"ה הבריטי להגניב לידי הגרמנים מסמכים מ־זוייפים, לפיהם תיערך הפלישה לא בסי־ציל־ה, אלא ביוון ובצרפת כאחת. אולם לא היה זה מעשה קל להטעות את שרות־הידיעות הגרמני המשוכלל. הוחלט על כן ליצור דמות דמונית של קצין, שגופתו תיג־רף לחוטי ספרו יחד עם תיק המסמכים, לאחר תאונת מטוס מדומה.

אפילו מודעת אכל. הרעיון, המצד־צל כמפוט כל כך, לא היה פשוט כלל, ל־מעשה. הגרמנים היו בעלי נסיון רחב בש־טח זה, והיה הכרח ליצור דמות מושלמת על כל פרטיה כדי להפילם בפח. את הרב־סרן מארטיין — זה היה, כאמור, השם שניתן לגופה — היה צורך לצייד בתמונה של ארוסתו, במכתבים ממנה, בחשבונות של באנקים, בכרטיסי תיאטרון ששומשים, בתעודות ובחפצים אישיים — וכל זאת, כי מובן, מתוך התאמה מדוקדקת של תאריכים ומקומות, בהם חי ופעל המייגור — ב־שעה שהגופה חיתכה במקרה. את כל אלה ה ה הכרח להכין מבלי להסביר לעשרות הנוגעים בדבר את מטרת המבצע, מחשש של גילת ידיעות.

לאחר התייעצויות עם רופאים, מומחי מוג־אחיר וקצינים גבוהים הנוגעים בדבר, הוכנו כל הפרטים והגופה נטלטה במור־עד על־ידי צוללת בריטית סמוך לחופי ספרד, במקום שבו זרמי הים צריכים היו לשאתה אל החוף לידי עיר בה ישב סוכן גרמני פעיל. מודעת אבל מתאימה נדפסה בטייטס הלוודוני.

לא יין, נשים ושירה. על תוצאותיו השלמות של המבצע אפשר היה להיודע כמובן רק בתום המלחמה, שעה שניתנה לבנות־הברית גישה לתיקי המודיעין הגר־מניים. מתוכם התברר כי התוצאות עלו בהרבה על המשוער: לאחר חקירה ודרישה מדוקדקת החליטו הגרמנים כי המסמכים הם אמיתיים, הפסיקו את רוב ביצוריהם בסיציליה, ריכזו את עיקר התגבורת והשר־

יון ביוון. אפילו שבועיים לאחר הפלישה לסיציליה, עדיין היה המטה הגרמני משוב־נע כי אין זאת אלא פעולת הסחה, כפי שנרמזו במסמכים.

בספר קטן בשם **האיש שלא היה ולא נברא** מספר אחד המתכננים הראשיים של מבצע קציצות, בלשון קצרה ועניינית ובנוסח של „עתה מותר לגלות“, את פרטי הפעולה, על השיקולים הדקים ביותר שהיו כרוכים בה. מקור מעולה למעוניינים בהכרת הסעולה האפורה והמפורטת הכרוכה בריי־גול ובריגול־נגוי, שלא בדומה לרומאנים המספרים על נושא זה, בהם ניצלת בדרך כלל המולדת על־ידי יין, נשים ושירה.

(האיש שלא היה ולא נברא. איוון מונ־טגיו; קרני; 128 עמודים; 1.400 ל"י)

חדש וקריא

שירים מאת אברהם שלונסקי (כרך א'; פועים; 232 עמודים; 2.400 ל"י). דור הקוראים הצעיר, ששמע מעט או

● אחרי שקצין גרמני אמיתי נאלץ ב־1940 לרדת מאונט בבלגיה, כשבכיסו כל תכניתו הפלישה הגרמנית, הכריח ש־ידי כך את היסגר לשנות לחלוטין את כיוון ההתקפה.